NORAKSTS

ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA

Lieta Nr.A421009609
143/AA43 - 2238 - 12/13

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2012.gada 13.decembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente S.Kanenberga, tiesneses Z.Kupce un U.Mihailova

rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par Eiropas komercsabiedrības *„/Nosaukums/"* SE, reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 204.^{7}panta pirmajā daļā paredzēto pārkāpumu sakarā ar Eiropas komercsabiedrības *„/Nosaukums/"* SE apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 21.decembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Datu valsts inspekcijas (turpmāk – DVI) Uzraudzības daļas juriskonsulte 2009.gada 13.augustā *„/Nosaukums/"* apdrošināšanas akciju sabiedrībai (no 2011.gada 4.jūnija - Eiropas komercsabiedrība *„/Nosaukums/"* SE) (turpmāk – uzņēmums *„/Nosaukums/"*) sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.BC000109 (turpmāk – Protokols) par to, ka pārbaudes ietvaros 2009.gada 30.jūlijā un 13.augustā konstatēts, ka uzņēmuma *„/Nosaukums/"* interneta mājas lapā */interneta vietne/* (turpmāk – Mājas lapa), ievadot tikai transportlīdzekļa reģistrācijas numuru un reģistrācijas apliecības numuru, un nenorādot personas kodu (neskatoties uz to, ka ir prasīts norādīt apdrošinājuma ņēmēja personas kodu) ir iespējams iegūt personas, kura ir šī transportlīdzekļa īpašnieks vai turētājs, vārdu, uzvārdu un personas kodu. Tādējādi pārkāptas Fizisko personu datu aizsardzības likuma 7.panta un 10.panta pirmās daļas 2.punkta prasības, par ko paredzēta atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 204.^{7}panta pirmajā daļā.

Ar DVI Pirmās uzraudzības daļas vadītājas 2009.gada 8.septembra lēmumu Nr.3 – 1/4906 (turpmāk – Sākotnējais lēmums) par minēto pārkāpumu uzņēmumam *„/Nosaukums/”* piemērots naudas sods Ls 1200 apmērā.

[2] Ar DVI direktores 2009.gada 10.novembra lēmumu Nr.3 – 1/6227 (turpmāk – Lēmums) Sākotnējais lēmums atstāts negrozīts.

[3] Administratīvajā rajona tiesā 2009.gada 14.decembrī saņemts uzņēmuma *„/Nosaukums/”* pieteikums (sūdzība) par Lēmuma atcelšanu.

Pieteikumā (sūdzībā) norādīts turpmāk minētais.

[3.1] Informācijas nodošana, kas tika konstatēta DVI sastādītajos aktos, nav atzīstama par prettiesisku, jo DVI rīkojās tiesiski un ir saņēmusi no transportlīdzekļa īpašnieka atļauju informācijas iegūšanai.

[3.2] Lietā ir nozīme tikai tiem apstākļiem, kuri var norādīt uz fizisko personu datu konkrētu prettiesisku nodošanu uzņēmuma *„/Nosaukums/”* Mājas lapā. Lietā vispār nav informācijas par to, kuru fizisko personu, kādi dati un kam tie tika prettiesiski nodoti.

[3.3] Ja personas rīcībā ir transportlīdzekļa reģistrācijas apliecība, persona ir atzīstama par tā tiesīgo lietotāju. Slēdzot līgumus ar distances saziņas līdzekļiem, apdrošinājuma ņēmējam nav iespējams uzrādīt dokumentus, tādēļ likumā paredzēts, ka apdrošināšanas līgumu slēdz, pamatojoties uz personas datiem, kas ir norādīti dokumentos, nevis uz minēto dokumentu uzrādīšanas pamata.

Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 3.panta otrā daļa neierobežo personu tiesības slēgt savā vārdā apdrošināšanas līgumus saistībā ar transportlīdzekļu izmantošanu ceļu satiksmē, to var darīt jebkura persona, transportlīdzekļa īpašnieka pilnvarojums tam nav nepieciešams.

Slēdzot apdrošināšanas līgumus ar distances saziņas līdzekļu palīdzību, uzņēmums *„/Nosaukums/”* vienmēr identificē apdrošinājuma ņēmējus, jo apdrošināšanas līguma noslēgšanai, izmantojot internetu, apdrošinājuma ņēmējam ir jāveic maksājums ar bankas starpniecību.

[4] Administratīvajā rajona tiesā saņemts DVI (turpmāk arī – iestāde) rakstveida paskaidrojums, kurā norādīts, ka pieteikumu (sūdzību) neatzīst un Lēmums ir tiesisks un pamatots.

[5] Ar Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 21.decembra spriedumu pieteikums (sūdzība) noraidīts un Lēmums atstāts negrozīts.

Spriedums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[5.1] Saskaņā ar LAPK 204.^{7}panta pirmo daļu par nelikumīgām darbībām ar fiziskās personas datiem, tas ir, par jebkurām nelikumīgām darbībām ar fiziskās personas datiem, ieskaitot datu vākšanu, reģistrēšanu, ievadīšanu, glabāšanu, sakārtošanu, pārveidošanu, izmantošanu, nodošanu, pārraidīšanu, izpaušanu, bloķēšanu vai dzēšanu, – izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu

fiziskajām personām no piecdesmit līdz četrsimt latiem, amatpersonām – no simt līdz četrsimt latiem, bet juridiskajām personām – no tūkstoš līdz astoņtūkstoš latiem, konfiscējot pārkāpuma priekšmetus un izdarīšanas rīkus vai bez konfiskācijas.

Saskaņā ar Fizisko personu datu aizsardzības likuma 7.pantu personas datu apstrāde ir atļauta tikai tad, ja likumā nav noteikts citādi un ja ir vismaz viens no šajā pantā noteiktiem nosacījumiem, t.sk.: 1) ir datu subjekta piekrišana; 2) datu apstrāde izriet no datu subjekta līgumsaistībām vai, ievērojot datu subjekta lūgumu, datu apstrāde nepieciešama, lai noslēgtu attiecīgu līgumu.

Saskaņā ar Fizisko personu datu aizsardzības likuma 10.panta pirmās daļas 2.punktu, lai aizsargātu datu subjekta intereses, pārzinis nodrošina personas datu apstrādi tikai atbilstoši paredzētajam mērķim un tam nepieciešamajā apjomā.

Fizisko personu datu aizsardzības likuma 25.panta pirmā daļa noteic, ka pārziņa un personas datu operatora pienākums ir lietot nepieciešamos tehniskos un organizatoriskos līdzekļus, lai aizsargātu personas datus un novērstu to nelikumīgu apstrādi.

Tādējādi, lai uzņēmumu *„/Nosaukums/”* sauktu pie administratīvās atbildības atbilstoši šīm tiesību normām, nepieciešams konstatēt, ka uzņēmums *„/Nosaukums/”* ir personas datu pārzinis un ir veicis nelikumīgu personas datu apstrādi (nodošanu), proti, veicis personu datu apstrādi bez datu subjekta piekrišanas vai veikusi personu datu apstrādi gadījumā, kad datu apstrāde neizriet no datu subjekta līgumsaistībām vai kad nav bijis datu subjekta lūgums par datu apstrādi, kas nepieciešama, lai noslēgtu attiecīgu līgumu. Tāpat nepieciešams konstatēt, ka personas datu apstrāde nav veikta atbilstoši paredzētajiem mērķiem, pārsniedzot tam nepieciešamo apjomu.

[5.2] Tiesa konstatēja, ka lietā nav strīda, ka uzņēmums *„/Nosaukums/”* no 2009.gada 30.jūlija līdz 2009.gada 13.augustam bija personas datu pārzinis un uzņēmuma Mājas lapā, ievadot kāda transportlīdzekļa reģistrācijas numuru un reģistrācijas apliecības numuru un nenorādot personas kodu, Mājas lapas lietotājam bija iespējams saņemt fiziskās personas datus par attiecīgā transportlīdzekļa īpašnieku vai turētāju - viņa vārdu, uzvārdu un personas kodu. To arī apstiprina Protokols (*lietas 25.lapa*), DVI 2009.gada 30.jūlija akts Nr.3 - 1/4249 un 2009.gada 13.augusta akts Nr.3 - 1/4466 (*lietas 26. - 28.lapa*) un tiesas sēdē sniegtie paskaidrojumi.

Lietā ir strīds, vai uzņēmuma *„/Nosaukums/”* veiktā personas datu apstrāde (nodošana) ir bijusi nelikumīga.

[5.3] Tiesa konstatēja, ka Mājas lapā attiecīgā informācija tika sniegta saistībā ar uzņēmuma *„/Nosaukums/”* piedāvāto iespēju noslēgt apdrošināšanas līgumu par transportlīdzekļa īpašniekam civiltiesiskās atbildības obligāto apdrošināšanu. Saskaņā ar Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma $4.^{1}$pantu līgumu par transportlīdzekļa īpašniekam civiltiesiskās atbildības obligāto apdrošināšanu var slēgt, izmantojot arī distances saziņas līdzekļus.

Ņemot vērā mājas lapas mērķi un to, ka mājas lapa bija vispārpieejama un uzņēmums *„/Nosaukums/”* nav izteicis apsvērumus un sniedzis pierādījumus par Mājas lapas ierobežoto pieejamību vai darbību attiecīgajā laika periodā, tiesa secināja, ka attiecīgajā laika periodā jebkurai personai Mājas lapā, ievadot jebkura transportlīdzekļa reģistrācijas numuru un reģistrācijas apliecības numuru, bija iespēja saņemt informāciju par transportlīdzekļa īpašnieka vai turētāja vārdu, uzvārdu un personas kodu. DVI veiktā pārbaude un sastādītie akti par konkrētas personas *M.V.* datu nodošanu ir tam apstiprinājums.

[5.4] Lietā nav strīda, ka uzņēmuma *„/Nosaukums/”* Mājas lapā, veicot personas datu apstrādi, neizpildās Fizisko personu datu aizsardzības likuma 7.panta 3. - 6.punktā minētie nosacījumi.

[5.5] Saskaņā ar Fizisko personu datu aizsardzības likuma 7.panta 1.punktu personas datu apstrāde ir atļauta, ja ir datu subjekta piekrišana.

Lietā nav konstatējams, un uzņēmums *„/Nosaukums/”* nav iesniedzis pierādījumus, kas apstiprinātu, ka transportlīdzekļu īpašnieki un turētāji (t.sk., persona, kuras dati ir sniegti DVI) ir devuši atļauju, ka jebkura persona, kurai ir zināms transportlīdzekļa reģistrācijas numurs un reģistrācijas apliecības numurs, Mājas lapā var no uzņēmuma *„/Nosaukums/”* saņemt informāciju par to, kas ir attiecīgā transportlīdzekļu īpašnieks vai turētājs un kāds ir viņa personas kods. Mājas lapā nav arī paredzēts, ka pirms datu sniegšanas, tiek veikta pārbaude, vai datu subjekts tam piekrīt.

Ievērojot minēto, tiesa atzina, ka uzņēmumam *„/Nosaukums/”*, Mājas lapā nododot attiecīgus datus, nav bijusi datu subjekta piekrišana.

[5.6] Saskaņā ar Fizisko personu datu aizsardzības likuma 2.punktu personas datu apstrāde ir atļauta, ja datu apstrāde izriet no datu subjekta līgumsaistībām.

Lietā nav konstatējams, un uzņēmums *„/Nosaukums/”* nav iesniedzis pierādījumus, kas apstiprinātu, ka šādu datu apstrāde izriet no datu subjekta līgumsaistībām. Proti, nav pierādījumu, ka uzņēmumam *„/Nosaukums/”* ar transportlīdzekļu vadītājiem vai turētājiem (tajā skaitā ar personu, kuras dati ir sniegti DVI) ir noslēgti līgumi, no kuriem izriet uzņēmuma *„/Nosaukums/”* tiesības izpaust šo personu datus citām personām. Tāpat nav pierādījumu, ka Mājas lapā personas dati tika nodoti tikai gadījumos, kad pastāv šādas līgumsaistības. Mājas lapā nav arī paredzēts, ka uzņēmums *„/Nosaukums/”* pirms personas datu nodošanas identificē transportlīdzekļa reģistrācijas numura un reģistrācijas apliecības numura ievadītāju un pārliecinās, ka šai personai ar datu subjektu ir tādas līgumsaistības, no kurām izriet tiesības saņemt attiecīgos datus. Ievērojot minēto, tiesa secināja, ka personas datu nodošanas pamatojums nebija tas, ka šāda datu nodošana izriet no datu subjekta līgumsaistībām.

[5.7] Saskaņā ar Fizisko personu datu aizsardzības likuma 2.punktu personas datu apstrāde ir atļauta, ja, ievērojot datu subjekta lūgumu, datu apstrāde nepieciešama, lai noslēgtu attiecīgu līgumu.

Tiesa konstatēja, ka Mājas lapā nav paredzēts, ka personas dati tiek nodoti tikai gadījumos, kad nepārprotami ir izteikta griba slēgt līgumu un kad to ir lūdzis datu subjekts - transportlīdzekļa īpašnieks vai turētājs, kura dati tiek

nodoti. Mājas lapā attiecīgo informāciju var iegūt, skaidri neizsakot gribu slēgt līgumu. Mājas lapā pirms informācijas nodošanas nav paredzēts pārbaudīt, vai attiecīgais datu subjekts izsaka šādu lūgumu, kā arī lietā nav konstatējams un uzņēmums *„/Nosaukums/”* nav iesniedzis pierādījumus, kas apstiprinātu, ka šādu datu apstrāde tika veikta tikai tad, kad attiecīgu lūgumu ir izteicis datu subjekts.

Arī gadījumā, kad dati tika nodoti DVI, uzņēmuma *„/Nosaukums/”* rīcībā nebija datu subjekta lūguma. Tāpat šo datu nodošana nebija nepieciešama, lai noslēgtu līgumu, jo DVI mērķis, Mājas lapā ievadot transportlīdzekļa reģistrācijas numuru un reģistrācijas apliecības numuru, nebija noslēgt apdrošināšanas līgumu par transportlīdzekļa īpašniekam civiltiesiskās atbildības obligāto apdrošināšanu, kā arī DVI nebija tiesības tādu līgumu slēgt.

Ievērojot minēto, tiesa secināja, ka datu nodošana nav veikta pēc datu subjekta lūguma un nebija nepieciešama, lai noslēgtu attiecīgu līgumu.

[5.8] Tiesa atzina par nepamatotu uzņēmuma *„/Nosaukums/”* apsvērumu, ka personas, kas Mājas lapā ievada transportlīdzekļa reģistrācijas numuru un reģistrācijas apliecības numuru, rīcībā ir transportlīdzekļa reģistrācijas apliecība un līdz ar to personai ir pieejami transportlīdzekļa īpašnieka un turētāja dati. Tāpat tiesa atzina par nepamatotu uzņēmuma *„/Nosaukums/”* apsvērumu, ka transportlīdzekļa īpašnieks vai turētājs, nododot reģistrācijas apliecību, vienlaikus ir devis piekrišanu trešajai personai iegūt datus par sevi.

Pirmkārt, tiesa atzina, ka transportlīdzekļa reģistrācijas numuru un reģistrācijas apliecības numuru persona var uzzināt ne tikai no transportlīdzekļa reģistrācijas apliecības. Līdz ar to no tā, ka persona Mājas lapā ievada attiecīgos numurus, nav viennozīmīgi secināms, ka viņas rīcībā ir transportlīdzekļa reģistrācijas apliecība un līdz ar to arī zināms transportlīdzekļa īpašnieka vai turētāja vārds un uzvārds.

Otrkārt, tas, ka transportlīdzekļa reģistrācijas apliecība tiesiski vai prettiesiski ir pieejama kādai personai, viennozīmīgi neliecina, ka šai personai ir pieejams transportlīdzeklis, ka viņa ir tiesīga to izmantot ceļu satiksmē kā transportlīdzekļa tiesīgais lietotājs vai ka viņa vēlas un ir tiesīga noslēgt apdrošināšanas līgumu un secīgi ir tiesīga saņemt transportlīdzekļa īpašnieka vai turētāja personas datus, kas nav norādīti transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā. Tiesas ieskatā DVI Lēmumā pamatoti ir norādījusi uz piemēru par transportlīdzekļa nodošanu autoservisā vai transportlīdzekļa reģistrācijas apliecības nozaudēšanu vai zādzību.

[5.9] Ņemot vērā minēto, tiesa atzina, ka uzņēmums *„/Nosaukums/”* Mājas lapā veica personu datu apstrādi, nepastāvot nevienam no Fizisko personu datu aizsardzības likuma 7.panta 1. un 2.punktā minētajiem nosacījumiem. Tādējādi uzņēmums *„/Nosaukums/”* ir nelikumīgi nodevis personas datus.

[5.10] Saskaņā ar Fizisko personu datu aizsardzības likuma 10.panta pirmās daļas 1.punktu un 2.punktu, lai aizsargātu datu subjekta intereses, pārziņa pienākums ir nodrošināt likumīgu personas datu apstrādi un nodrošināt personas datu apstrādi tikai atbilstoši paredzētajam mērķim un tam nepieciešamajā apjomā.

Līdz ar to pirms datu nodošanas, uzņēmuma *„/Nosaukums/”* pienākums bija pārliecināties, vai pastāv kāds no likuma 7.pantā minētajiem nosacījumiem datu nodošanai, kā arī uzņēmumam *„/Nosaukums/”* nebija tiesības vieglprātīgi paļauties, ka katram transportlīdzekļa reģistrācijas numura un reģistrācijas apliecības numura ievadītājam ir tiesisks pamats saņemt transportlīdzekļa īpašnieka vai turētāja datus. Vienlaikus norādāms, ka saprātīgs Mājas lapas lietotājs, ievadot tikai transportlīdzekļa reģistrācijas numuru un reģistrācijas apliecības numuru, iepriekš nemaz nevar paredzēt, ka viņam tiks sniegti citas personas dati, kurus viņš nav pieprasījis un kurus viņam nav tiesisks pamats saņemt.

Transportlīdzekļa īpašnieka vai turētāja personas dati var tikt nodoti, lai noslēgtu apdrošināšanas līgumu par transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligāto apdrošināšanu. Taču, ja šādi dati tiek nodoti personai, kuras mērķis nav noslēgt šādu līgumu vai kurai nav tiesības slēgt šādu līgumu, personu datu apstrāde nav veikta atbilstoši paredzētajam mērķim un tam nepieciešamajā apjomā. Ņemot vērā iepriekš konstatēto, ka uzņēmums *„/Nosaukums/”* personas datus nodeva DVI, kuras mērķis nebija slēgt līgumu un kurai arī nebija tiesības slēgt šādu līgumu, tiesa atzina, ka uzņēmums *„/Nosaukums/”* nav nodrošinājis Fizisko personu datu aizsardzības likuma 10.panta pirmās daļas 2.punkta ievērošanu.

Fizisko personu datu aizsardzības likuma 25.panta pirmā daļa noteic, ka pārziņa pienākums ir lietot nepieciešamos tehniskos un organizatoriskos līdzekļus, lai aizsargātu personas datus un novērstu to nelikumīgu apstrādi. Uzņēmuma *„/Nosaukums/”* kā datu pārziņa pienākums, piedāvājot slēgt līgumu ar distances saziņas līdzekļu palīdzību, bija izveidot Mājas lapu tā, lai aizsargātu personas datus un novērstu to nelikumīgu apstrādi. Ņemot vērā konstatēto, ka Mājas lapā vispār nav paredzēta pietiekama pārbaude, lai nodrošinātu Fizisko personu datu aizsardzības likuma 7.panta ievērošanu, un ka uzņēmums *„/Nosaukums/”* ir nelikumīgi nodevis personas datus DVI, tiesa atzina, ka uzņēmums *„/Nosaukums/”* nav nodrošinājis Fizisko personu datu aizsardzības likuma 25.panta pirmās daļas ievērošanu.

Turklāt, tas, ka konkrētās pārbaudes gadījumā personas datus no Mājas lapas ir ieguvusi DVI, nepierāda, ka uzņēmums *„/Nosaukums/”* ir rīkojies tiesiski, jo uzņēmums *„/Nosaukums/”*, nododot datus, nepārliecinājās, vai ir attiecīgā datu subjekta piekrišana datu nodošanai un vai mērķis ir noslēgt līgumu, kā arī uzņēmums *„/Nosaukums/”* nezināja, ka konkrēto datu saņēmēja ir DVI amatpersona.

[5.11] Ņemot vērā minēto, tiesa uzskatīja, ka ar lietā esošajiem pierādījumiem ir pierādīts, ka uzņēmums *„/Nosaukums/”* Mājas lapā ir nodevis fiziskas personas datus, nenodrošinot Fizisko personu datu aizsardzības likuma 7.panta 1. vai 2.punktā, 10.panta pirmās daļas 2.punktā un 25.panta pirmajā daļā noteikto noteikumu ievērošanu. Tādējādi uzņēmums *„/Nosaukums/”* ir veicis nelikumīgas darbības ar fiziskās personas datiem un izdarījis LAPK 204.^{7}panta pirmajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

[5.12] Saskaņā ar LAPK 204.[7]panta pirmo daļu par minēto pārkāpumu juridiskajām personām izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu no tūkstoš līdz astoņtūkstoš latiem, konfiscējot pārkāpuma priekšmetus un izdarīšanas rīkus vai bez konfiskācijas.

DVI uzņēmumam *„/Nosaukums/"* ir piemērojusi naudas sodu Ls 1200 apmērā.

DVI ir konstatējusi, ka lietā nepastāv LAPK 33.panta pirmajā daļā noteiktie atbildību mīkstinošie apstākļi, līdz ar to nepastāv pamats piemērot brīdinājumu. Lietā nepastāv arī LAPK 34.panta pirmajā daļā noteiktie atbildību pastiprinošie apstākļi, līdz ar to nav pamats piemērot LAPK 204.[7]panta pirmās daļas sankcijā paredzēto maksimālo naudas sodu un pārkāpuma priekšmetu konfiskāciju. Nosakot soda apmēru, DVI saskaņā ar LAPK 32.panta otro daļu ir ņēmusi vērā pārkāpuma raksturu un uzņēmuma *„/Nosaukums/"* mantisko stāvokli.

Tiesa atzina, ka minētais DVI vērtējums ir pamatots un ka piemērotais naudas sods Ls 1200 apmērā, kas ir gandrīz minimālais naudas soda apmērs, ir pamatots un samērīgs izdarītajam pārkāpumam.

[6] Par Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 21.decembra spriedumu uzņēmums *„/Nosaukums/"* iesniedza apelācijas sūdzību.

Apelācijas sūdzībā norādīti turpmāk minētie argumenti.

[6.1] Tiesa nepamatoti nav ņēmusi vērā, ka Ceļu satiksmes likuma 13.panta pirmā daļa noteic, ka transportlīdzekļa apliecība ir dokuments, kurā uzrādīti dati par transportlīdzekļa īpašnieku (valdītāju, turētāju). Līdz ar to personai, kurai ir pieejama transportlīdzekļa reģistrācijas apliecība jau pirms uzņēmuma *„/Nosaukums/"* Mājas lapā piedāvātās pieteikuma formas aizpildīšanas apdrošināšanas līguma noslēgšanai ir pieejami transportlīdzekļa īpašnieka (valdītāja, turētāja) personas dati, kas identificē transportlīdzekļa īpašnieku, tas ir, ir pieejami aizsargājamie dati – vārds un uzvārds. Savukārt transportlīdzekļa īpašnieks (valdītājas, turētājs), nododot transportlīdzekli un tā reģistrācijas apliecību ar savu rīcību ir devis piekrišanu, ka šī trešā persona iegūst datus par transportlīdzekļa īpašnieku (valdītāju, turētāju).

[6.2] Gadījumos, kad reģistrācijas apliecība nonāk kādas personas rīcībā prettiesiskā ceļā, un ja šī persona reģistrācijas apliecību uzņēmuma *„/Nosaukums/"* mājas lapā izmanto nevis ar mērķi noslēgt līgumu, bet, lai iegūtu personas datus, vērtējama ir šīs personas prettiesiskā rīcība, iegūstot personas datus, un izlemjams jautājums par šīs personas atbildību.

[6.3] Ņemot vērā, ka no personas, kuras reģistrācijas apliecība tika izmantota pārbaudē, iepriekš bija saņemta atļauja tās datu iegūšanai, DVI ieguva datus no uzņēmuma *„/Nosaukums/"* Mājas lapas ar personas piekrišanu, un pārkāpums nav konstatējams.

Ja kādai personai pastāv tiesības iegūt informāciju, tad informācijas nodošanu tai nevar atzīt par prettiesisku rīcību, jo, nododot informāciju tiesīgai personai, informācija tiek nodota tiesiski un Fizisko personu datu aizsardzības

likuma prasības netiek pārkāptas. Tādējādi uzņēmuma *„/Nosaukums/”* rīcībā nav konstatējama administratīvā pārkāpuma sastāva objektīvā puse.

[6.4] Lietā ir nozīme tikai tiem apstākļiem, kas var norādīt uz fizisko personu datu konkrētu prettiesisku nodošanu Mājas lapā. Teorētiskas iespējas pastāvēšana negodprātīgi un prettiesiski iegūt šādus datus nenorāda uz pārkāpuma izdarīšanas faktu, jo pārkāpums ir jāfiksē normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā, kas šajā lietā netika izdarīts, tas ir, nav bijis konstatēts un fiksēts konkrēts pārkāpums – konkrēts nepamatots un prettiesisks personas datu nodošanas fakts.

[6.5] Administratīvā procesa likuma 59.pants nosaka, ka iestāde informācijas gūšanai drīkst izmantot tikai tiesiskas metodes.

Uzņēmumam *„/Nosaukums/”* nav pamata uzskatīt, ka DVI būtu prettiesiski izmantojusi transportlīdzekļa reģistrācijas apliecības datus, pretējā gadījumā būtu jāatzīst, ka DVI ieguva informāciju, izmantojot prettiesiskas metodes.

[7] Administratīvajā apgabaltiesā saņemti DVI rakstveida paskaidrojumi, kuros norādīts turpmāk minētais.

[7.1] Gadījumā, ja persona Mājas lapu izmantoja, nevis ar mērķi noslēgt līgumu, bet, lai iegūtu personas datus, vērtējama ir šīs personas prettiesiskā rīcība, tomēr tas nepamato uzņēmuma *„/Nosaukums/”* atbrīvošanu no administratīvās atbildības. Lēmumā konstatētajā personas datu apstrādē, iegūstot informāciju Mājas lapā, tika veikta personas datu pieprasīšana, nodošana un iegūšana. Minētajai personas datu apstrādei Fizisko personu datu aizsardzības likuma 2.panta 9.punkta izpratnē ir divi pārziņi, proti, personas datu pieprasītājs un ieguvējs un personas datu nodevējs. Līdz ar to par personas datu apstrādes atbilstību atbild arī personas datu nodevējs, tas ir, uzņēmums *„/Nosaukums/”*. Ja persona pieprasa un iegūst personas datus no uzņēmuma *„/Nosaukums/”* bez tiesiska pamata un neatbilstoši mērķim, tad gan uzņēmums *„/Nosaukums/”*, gan personas datu ieguvējs ir veicis nelikumīgu personas datu apstrādi.

[7.2] Lēmumā ir konstatēta uzņēmuma *„/Nosaukums/”* rīcības, Mājas lapā nododot informāciju, neatbilstība Fizisko personu datu aizsardzības likuma 7.pantam un 10.panta pirmās daļas 2.punktam – personas datu apstrāde bez tiesiska pamata un neatbilstoši paredzētajam mērķim.

[7.3] Personas datu apstrādes tiesiskais pamats ir cieši saistīts ar personas datu apstrādes mērķi, kas tieši izriet no Fizisko personu datu aizsardzības likuma 7.panta 1.punkta (kopsakarā ar minētā likuma 2.panta 2.punktu), 2. un 3.punkta. Atbilstošam personas datu apstrādes tiesiskajam pamatam un mērķim ir jāpastāv konkrētās personas datu apstrādes laikā, un pārzinim, veicot personas datu apstrādi, ir jāzina, kāds ir konkrētās personas datu apstrādes tiesiskais pamats un mērķis.

[7.4] Iestāde 2009.gada 30.jūlijā informāciju Mājas lapā no uzņēmuma *„/Nosaukums/”* ieguva, pamatojoties uz Fizisko personu datu aizsardzības likuma 7.panta 3.punktu un 29.panta ceturtās daļas 2.punktu. Savukārt uzņēmums *„/Nosaukums/”* 2009.gada 30.jūlijā informāciju Mājas lapā iestādei

nodeva, uzskatot, ka šī personas datu apstrāde ir pamatota ar Fizisko personu datu aizsardzības likuma 7.panta 2.punktu, uzskatot, ka datu subjekts ir izteicis lūgumu līgumsaistību ar uzņēmumu *„/Nosaukums/”* nodibināšanai. Iestāde informāciju Mājas lapā ieguva nevis līguma noslēgšanai, bet citam mērķim un uz cita tiesiskā pamata (veiktu personas datu apstrādes pārbaudi), savukārt uzņēmums *„/Nosaukums/”* Mājas lapā nodrošināja personas datu apstrādi tikai līgumsaistību nodibināšanai. Līdz ar to uzņēmumam nebija likumā noteiktas tiesības un pienākums nodot iestādei informāciju, un uzņēmums, veicot minētās darbības, realizēja personas datu apstrādi bez tiesiskā pamata un neatbilstoši paredzētajam mērķim.

[8] Saskaņā ar LAPK 289.[21]panta otro daļu (*redakcijā, kas stājās spēkā 2012.gada 1.jūlijā*) Administratīvā apgabaltiesa apelācijas sūdzību izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[9] Pārbaudījusi lietas materiālus un novērtējusi lietā esošos pierādījumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka uzņēmuma *„/Nosaukums/”* apelācijas sūdzība nav pamatota, Lēmums ir atstājams negrozīts.

[10] LAPK 289.[13]panta trešā daļa noteic, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Savukārt LAPK 299.[22]panta pirmā daļa noteic, ka apelācijas instances tiesa taisa nolēmumu administratīvā pārkāpuma lietā atbilstoši šā kodeksa divdesmit trešās “a” nodaļas (ietver LAPK 289.[13]pantu) prasībām.

Ievērojot minēto tiesisko regulējumu, secināms, ka apelācijas instances tiesa, izskatot sūdzību par zemākās instances tiesas nolēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, ja atzīst pārsūdzētā nolēmuma administratīvā pārkāpuma lietā motivāciju par pareizu un pilnībā pietiekamu, var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas nolēmuma motivācijai, izvērstāku argumentāciju nenorādot.

Administratīvā apgabaltiesa, pārbaudot Administratīvās rajona tiesas sprieduma 2011.gada 21.decembra motivāciju, atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi un vispusīgi izvērtējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tādēļ apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai, izvērstāku argumentāciju nenorādot.

[11] Administratīvā apgabaltiesa attiecībā uz apelācijas sūdzībā minētajiem argumentiem pievienojas iestādes rakstveida paskaidrojumos norādītajam.

Administratīvā apgabaltiesa, pretēji uzņēmuma *„/Nosaukums/”* norādītajam, ka personai, kurai ir pieejama transportlīdzekļa reģistrācijas apliecība jau pirms uzņēmuma *„/Nosaukums/”* Mājas lapā piedāvātās pieteikuma formas aizpildīšanas apdrošināšanas līguma noslēgšanai ir pieejami transportlīdzekļa īpašnieka (valdītāja, turētāja) personas dati, kas identificē transportlīdzekļa īpašnieku, konstatē, ka transportlīdzekļa reģistrācijas apliecība neietver transportlīdzekļa īpašnieka personas kodu, līdz ar to personai, kuras rīcībā ir minētā apliecība, nav zināmi visi informācijā, kuru persona varēja iegūt Mājas lapā, ietvertie personas dati.

Administratīvā apgabaltiesa arī atzīst, ka iestāde 2009.gada 30.jūlijā informāciju Mājas lapā no uzņēmuma *„/Nosaukums/”* ieguva, pamatojoties uz Fizisko personu datu aizsardzības likuma 7.panta 3.punktu un 29.panta ceturtās daļas 2.punktu, no kā izriet, ka iestādei ir tiesības personas datu aizsardzības jomā veikt personas datu apstrādes pārbaudi, lai izpildītu 29.panta pirmajā un trešajā daļā noteiktos pienākumus, tas ir, pārbaudītu uzņēmuma *„/Nosaukums/”* veiktās personas datu apstrādes atbilstību Fizisko personu datu aizsardzības likumam. Tādējādi iestādei bija tiesības pieprasīt un iegūt informāciju no Mājas lapas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12}panta otrās daļas 1.punktu un 289.^{22}panta otro daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Datu valsts inspekcijas direktores 2009.gada 10.novembra lēmumu Nr.3 – 1/6227 (administratīvā pārkāpuma protokols Nr.BC000109) par Eiropas komercsabiedrības *„/Nosaukums/”* SE saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 204.^{7}panta pirmajā daļā paredzēto pārkāpumu atstāt negrozītu, bet Eiropas komercsabiedrības *„/Nosaukums/”* SE sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese referente	*(paraksts)*	S.Kanenberga
Tiesneses	*(paraksts)*	Z.Kupce
	(paraksts)	U.Mihailova

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese S.Kanenberga
Rīga, 2012.gada 13.decembrī